

Alkotmánybíróság

2018 JÚL 17.

A Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság mint első fokon eljáró bíróság útján
8900 Zalaegerszeg, Várkör 2.; 8901 Pf. 221

Panaszos: Magyar Földért Közhasznú Egyesület, 8973 Magyarföld, Bem u. 1.

Képviseli: Jenei Ferenc törvényes képviselő (Aláírási-címpéldány: 1. sz. melléklet)

A rendesbíróságok előtti eljárásokban **felperes**

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

TITMANYE	
17 / 1197 - 2018	
Erkezett:	2018 JÚL 24.
Példány:	1
Kezelőiroda:	db

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék (2. számú mellékletként csatolt) **2.Kpkf.670.094/2018/3.** számú, permegszüntető jogerős végzésének mint a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek alaptörvény-ellenességét, és – figyelemmel az Alaptörvény¹ 24. cikk (2) d) pontjára is – az Abtv.² 43. §-ának megfelelően semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az uniós EMVA-alapból támogatást nyertünk [REDACTED] elnevezésű többfunkciós szolgáltató központ kialakítására. A **2014 decemberi** kifizetési kérelmünket az elsőfokú hatóságként eljáró MVH teljes egészében elfogadta, a kért összeget, 9.058.071 Ft-ot 1703 608164 számú határozatában a számunkra megítélte, s az eljárási jogszabályok szerint abból törvényesen visszatartott a projekt 100%-os befejezéséig 861.372 Ft-ot. A 1703 608164 határozat jogerőre emelkedett, az összeg a visszatartott összeg kivételével kifizetésre került. Majd az MVH, csaknem egy év múlva, **2015 decemberében**, az adventi időszakban, a számára e körben nyitva álló egy éves határidő letelte előtt a jogerős határozatát visszavonta a 1751819817 számú határozatában, s visszakövetelt a kifizetett összegből – az állítólagos kamatokkal és a szankciónak nevezett büntetésekkel együtt – 6.186.309,- Ft-ot, továbbá a 1703 608164 számú határozatában jóváhagyott, de a törvény erejénél fogva visszatartott 861.372 Ft-ot sem fizette ki a számunkra. Ezzel párhuzamosan a 2015 augusztusában benyújtott záró kifizetési kérelmünket is elbírálta egy másik, 1752957020 számú határozatában, s ebben elvont tőlünk további 338.793 Ft-ot. Az elvonás oka a jogszabályokból következik: E kifizetési kérelmünkben az MVH szóhasználatában ún. „egyéb költségek” kifizetését is igényeltük (szellemi javak: mérnök, műszaki ellenőr stb. díja). Az egyéb költségek kiszámítása akként történik, hogy az építési költségek és az eszközököltségek (pl. számtógépek, nyomtató stb.) MVH által elfogadott összegének 12%-át

1 Alaptörvény = Magyarország Alaptörvénye (2011. április 25.)

2 Abtv. = Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény

A térítvény tanúsága szerint a keresetlevelünk 2016. június 28-án érkezett az MVH-hoz. Másnap reggel, 2016. június 29-én a Vas Megyei Rendőr-főkapitányság nyomozói rajtaütésszerűen megrohanták a Zala megyei [REDACTED] elhelyezkedő [REDACTED] Többfunkciós Szolgáltató központunkat és az akkorra már kötelezően működő vendégházunkat. Gépjárművekre, számítógépekre stb.-re is kiterjedő házkutatást tartottak (turistaidényben egy vendégházban), ügyvéd jelenléte nélkül, a pánik miatt megbénult állapotunkat, büntetőjoghoz való nem értésünket kihasználva, konkrét iratjegyzék nélkül, gyakorlatilag ömlesztve lefoglalták a megalakulásunktól, 2010-től létező összes iratunkat. Köztük az EMVA-alappal kapcsolatos minden iratot, szigorú számadású nyomtatványok – számlák, építési naplók stb. – számolatlan tömegét. Ugyanezt cselekedték a testvéregyesületünkkel is, a Miniszterelnökséget vezető minisztert szintén perelő [REDACTED] [REDACTED] (miközben a testvéregyesületünk uniós finanszírozásból készült vendégháza teli volt vendéggel). Mi tehát ott álltunk a banktartozás miatt egyébkén is anyagilag veszélyes helyzetben, a hírnevében tönkretett vendégházainkkal, többfunkciós szolgáltató központunkkal, éppen elkezdett perekkel – egyetlen igazunkat bizonyító okirat nélkül. Nekünk tehát két perünk, a testvéregyesületünknek egy pere – összesen három per: mindhárom a Miniszterelnökséget vezető miniszter ellen, mindhárom teljesen iratok nélkül. Az iratokat nem kaptuk vissza, s házkutatás és az újabb iratlefoglalás megismétlődött mind nálunk, mind a testvéregyesületünknel 2016. szeptember elején is. Már javában folytak a perek, mire 2017 februárjában sikerült elérnünk azt, hogy az irataink sorsáról legalább némi

tájékoztatást kapjunk. Eszerint: az iratainkat először a Vas megyei rendőr-főkapitányságra szállították, majd a NAV Közép-magyarországi Bűnügyi Igazgatóságához, onnan a Budapest IX. Kerületi Ügyészség Gazdasági Bűnügyek Részlegéhez, amikor is megállapították, hogy ők nem is illetékesek, s elszállították az iratainkat a NAV Nyugat-dunántúli Bűnügyi Igazgatósága Vas Megyei Vizsgálati Osztályához, mivel álláspontjuk szerint ez a szerv az illetékes. Ezen álláspontjuk azonban nyilvánvalóan téves, hiszen a civilszervezetünk székhelye Zala megyében van (épp Zala megyébe nem szállították az iratainkat). Majd tájékoztatást kaptunk arról, hogy mind a rendőrségi, mind az adórendőrségi büntetőügyeket lezárták, mivelhogy nem történt bűncselekmény. Ezt nyilvánvalóan eddig is mindenki tudta. Azt viszont, hogy ki és miért volt gyanúsított, meg sem tudhattuk. A gyanúsított ugyanis hivatalosan ismeretlen személy volt, tehát mi mindhiába kérvényeztünk bármit is, mivel sem a civilszervezetünk, sem valamely magánszemély tagja soha nem volt gyanúsított, minden kérelmünket megtagadták lényegében az érintettség hiánya miatt. A megtagadásokkal kapcsolatban sem jogi értelemben vett végzéseket, sem határozatokat nem hoztak, ilyesformán jogorvoslattal sem voltak támadhatóak. Az ügy jelenleg sincs lezárva, az irataink jelenleg sincsenek a birtokunkban a következő ok miatt: hosszas huzavona után az adórendőrség küldött számunkra egy iratjegyzéket azzal, hogy a saját költségünkön az ő székhelyén vegyük át az iratokat. Az iratjegyzék az irataink mintegy felét nem tartalmazta, köztük jelentős számban az uniós EMVA-projekt szigorú számadású, megőrzési kötelezettségű lényeges iratait. Erre nem voltunk hajlandók, s kérelmeztük, hogy az iratainkat konkrét iratjegyzék felvételével, a hiányzó iratok megnevezése mellett vehessük át, figyelemmel arra, hogy nekünk el kell számolnunk az Unió előtt, tehát nem áll módunkban ömlesztve, konkrét iratjegyzék nélkül átvenni a jegyzőkből kitűnően rendkívül hiányos iratanyagunkat. Ettől azonban a hatóság elzárkózott, következően a mai napig – már több mint két éve – nincsenek irataink. Ha az Unió netán ellenőrizni szeretné a projekteket, az iratokat két megyében és a fővárosban kell keresgetnie. Mi viszont nemcsak perelni nem tudtunk iratok nélkül, hanem beszámolót és mérleget, közhasznú jelentést készíteni sem, hiszen azok kizárólag okiratok alapján készülhetnek, nem pedig a levegőben lógva, emlékezetre hagyatkozva. Mivel a mérleg az előző tárgyévekhez viszonyítandó, a mai napig nincs lehetőségünk beszámoló készítésére, s mivel az EMVA-iratanyag nincs a birtokunkban, nincs lehetőségünk közhasznúsági jelentés elkészítésére sem.

A Miniszterelnökséget vezető miniszter a keresetlevelünket nem nyújtotta be határidőben a bírósághoz. A keresetlevelet a **régi Pp.**³ 330. § (2) bekezdése alapján – mivel az végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet is tartalmazott – 5+8 napon belül kellett volna benyújtania, azonban ezt csak a számára nyitva határidő letelte után több mint négy hónapra, 2016. október 27-én cselekedte meg. De mint kiderült, nem azért, hogy a 2014. decemberi kifizetési kérelmünkkel indult ügyünk előremozduljon.

2016. június 28-án benyújtott keresetlevelünk a mai napig még csak szóba sem került a bíróságokon, a bírósági eljárásözön kizárólag eljárásjogi kérdések körül forgott. Indulásként alperes kettő ellenkérelmet nyújtott be azt a látszatot keltve, mintha kettő kereseti kérelem létezne az egy helyett. A bíróság pedig anélkül, hogy a keresetlevél kettébontásáról legalább tájékoztatott volna, de facto kettő perszámot szignált: ezzel az aktuálisan egyetlen keresetlevélből már kettő per keletkezett: **1)** a JHÁT-JF/1132/4 (2016) számú határozat tárgyú 3.K.27.283/2016 ügyszámú per; **2)** az önmagában meg sem álló, JHÁT-JF/1132/2 (2016) számú határozat tárgyú 3.K.27.282/2016 ügyszámú per (s mivel a másik projektünkkel

3 Régi Pp. = A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény

kapcsolatos perben ugyanez történt, összesen négy per). És ez még csak a kezdet volt. A bírósági és a rendőrségi ügyekben ezidáig az alábbi eljárások, ügyszámok keletkeztek:

 a jelen eljárásnak nem tárgya, így csak „illusztráció”	 a jelen eljárás tárgya
Az 1 db keresetlevél tárgya: JHÁT-JF/1755/4 (2016) és JHÁT-JF/1755/2 (2016)	Az 1 db keresetlevél tárgya: JHÁT-JF/1132/4 (2016) és JHÁT-JF/1132/2 (2016)
Keresetlevelünk átvétele: 2016. június 28. – Rajtaütéses házkutatás és iratlefoglalás napja: 2016. június 29.	
<u>Per folyamán (sic!) hozott újabb döntések:</u> JHÁT-JF/1755/5 (2016) és JHÁT-JF/1755/6 (2016) <u>I. Alapper:</u> 3.K.27.281/2016. JHÁT-JF/1755/4 (2016) 3.K.27.285/2016. JHÁT-JF/1755/5 (2016) 3.K.27.094/2017. JHÁT-JF/1755/6 (2016) 3.K.27.008/2018. <u>II. Ugyanezen ügy perhalmozott perben:</u> 3.K.27.029/2017. JHÁT-JF/1755/5 (2016) 3.K.27.112/2017. JHÁT-JF/1755/6 (2016) 3.K.27.169/2017. <u>III. Ugyanezen ügy perhalmozott nemperes eljárásban:</u> 3.Kpk.50.007/2017. JHÁT-JF/1755/6 (2016) 5.Kpk.50.038/2017. <u>IV. Ugyanezen ügy szétválasztott, befejezett része:</u> 3.K.27.284/2016. JHÁT-JF/1755/2 (2016)	<u>Per folyamán hozott (sic!) újabb döntések:</u> JHÁT-JF/1132/5 (2016) és JHÁT-JF/1132/6 (2016) <u>I. Alapper:</u> 3.K.27.283/2016. JHÁT-JF/1132/4 (2016) 3.K.27.083/2017. JHÁT-JF/1132/5 (2016) 3.K.27.264/2017. JHÁT-JF/1132/6 (2016) <u>II. Ugyanezen ügy perhalmozott perben:</u> 3.K.27.017/2017. JHÁT-JF/1132/5 (2016) 3.K.27.154/2017. JHÁT-JF/1132/6 (2016) <u>III. Ugyanezen ügy perhalmozott nemperes eljárásban:</u> 3.Kpk.50.021/2017. JHÁT-JF/1132/6 (2016) +1 db = Ismeretlen számon [vö. 3.Kpk.50.021/2017/4/II.] <u>IV. Ugyanezen ügy szétválasztott része:</u> 3.K.27.282/2016. JHÁT-JF/1132/2 (2016) 3.K.27.262/2017.
<u>Ugyanezen ügy törvényszéki ügyszámokon:</u>	<u>Ugyanezen ügy a Zalaegerszegi Törvényszék ügyszámain:</u>
• 1.Kpf.20.179/2017/2. ÉS 1.Kpf.20.179/2017/3.	• 1.Kpf.20.135/2017/4. ÉS 1.Kpf.20.135/2017/5.

•• + 2 db ügyszámú

• 1.Kpf.20.321/2017/2.

• 1.Kpf.20.703/2017/2.

• 1.Kpf.20.684/2017/4.

Ugyanezen ügy a Fővárosi Törvényszék ügyszámán:

2.Kpkf.670.094/2018/3. (a támadott végzés)

Kúria

Kfv.IV.35.087/2018/4

Ugyanezen ügy általános ügyszámokon:

2017.El.IV.D.6/2 (elsőfokú)

2017.El.IV.D.52/5. (másodfokú)

Budapest IX. Kerületi Ügyészség Gazdasági Bűnügyek Részlege

BG157/2017

1081 Budapest, Csokonai u. 6.

9_kerulet@mku.hu

Vas Megyei Rendőr-főkapitányság

18000/3298/2015. ált.

18030/311/2015. bü.

9700 Szombathely, Petőfi Sándor u. 1/c.; 9701 Pf.: 179.

18030/697/2015. bü.

vasmrfk@vas.police.hu

18030/278 /2017. bü.

06010/5595/2015. bü. (vö.)

18000/116/2015. bü.

NAV Nyugat-dunántúli Bűnügyi Igazgatósága Vas Megyei Vizsgálati Osztály **67008/25-12-13/2017. bü.**

9700 Szombathely, Hunyadi J. u. 47.; 9701 Pf.: 289.

67008/25-22/2017. bü.

nydbig@nav.gov.hu [saját e-mail: előttünk ismeretlen (nincs közzétéve)]

NAV Közép-magyarországi Bűnügyi Igazgatósága

60300/2789/2016. bü.

1033. Budapest, Huszti út 42., 1300. Budapest, Pf.:216.

kmbig@nav.gov.hu

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A támadott bírói döntés már kétszeri jogorvoslat eredménye, ellene további fellebbezés, illetve rendes jogorvoslat kizárt. Kúria előtti felülvizsgálat és perújítás nincs folyamatban.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A panasz alapjául szolgáló bírói döntés postai úton került számunkra kézbesítésre, a kézbesítés időpontja 2018. május 16. Az alkotmányjogi panasz benyújtására nyitva álló 60 napos határidő 2018. július 15. napján telt le, mely hatánap munkaszüneti nap (vasárnap). A tisztelt Alkotmánybíróság honlapján lévő tájékoztatás szerint az alkotmányjogi panaszt legkésőbb a 60. napon – amennyiben az munkaszüneti napra esik, a rákövetkező első munkanapon – lehet az elsőfokú bíróságnál benyújtani vagy postára adni. Az alkotmányjogi panaszunk a munkaszüneti napot követő első munkanapon (hétfőn), 2018. július 16-án postai úton feladásra kerül az elsőfokú bíróság számára. A 60 napos határidő megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A panaszos Magyar Földért Közhasznú Egyesület a bírósági eljárásokkal összefüggő hatósági eljárások során ügyfél, a bírósági eljárások során felperes, a rendőrségi és adórendőrségi, ügyészi eljárások során a kényszerintézkedéseket (házkutatásokat, iratlefogalásokat) elszenvedő alany, a közhasznú jogállás megszüntetéséről szóló bírósági eljárásban ügyfél volt. Mindezen eljárások konkrétan a panaszos Magyar Földért Közhasznú Egyesület jogait és érdekeit érintik, így a jelen panaszban támadott permegszüntető jogerős végzés is.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az Abtv. 29. §-a alapján a támadott döntés és az azt megelőző bírósági eljárásokat, döntéseket érdemben befolyásolta az alaptörvény-ellenesség, amely alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést is felvet. Bár a támadott végzés nem az ügy érdemében hozott döntés, viszont az ügyet befejező döntés. Bár a támadott döntésnek elsősorban az indokolási részét, pontosabban az érdemi indokolás elmaradását panaszoljuk, azonban – mivel a döntés a **régi Pp. 337. § (2)** bekezdésére alapul – e körben való permegszüntetés jogszerűségét és az alapjogok tekintetében való alkotmányosságát éppen az indokolási rész alapozza meg (helyesebben alapozná meg, ha volna e körben indokolás). A **régi Pp. 337. § (2)** már önmagában is igényli a bírói indokolást, hiszen magát a permegszüntetést nyilvánvalóan ahhoz köti, hogy a határozat alperes általi visszavonása folytán hozott új döntés a kereseti kérelemnek eleget tegyen. Amennyiben a bíróság nem vizsgálja, hogy az új alperesi határozat eleget tesz-e a kereseti kérelemnek, még elvi szinten is lehetőséget ad alperesi hatóságnak arra, hogy a kereseti kérelem nem teljesítésével lényegében maga alperesi hatóság utasítsa el a kereseti kérelmet, s ezzel átvegye a bíró szerepét, s megfosssa felperest a törvényes bíróhoz való jogától. Mivel a kereseti kérelem ilyesformán történő nem teljesítése semmiképpen sem nevezhető hatékony jogorvoslatnak, a felperes hatékony jogorvoslathoz való joga is sérül. S ha alperesnek még arra is lehetősége van, hogy a bíróság előtt formailag nem is támadható külön végzésben az eljárást visszahelyezze az elsőfokra, lehetőség teremthető az ügy ésszerű határidőben való befejezéséhez fűződő alkotmányos alapjog megsértésére, amely különösen a perbeli alperes kapcsán fokozottan védendő alapjog, mivel alperesi hatóság gyakorlatilag

mindenki által köztudottan rendre súlyosan megsérti a rá irányadó határidőket, amely miatt törvényes szankció semmilyen hazai bírói fórumon őt nem éri. Nem a bíróságaink elfogultsága okából, hanem mert nincs szankciót előíró jogszabály, sőt a határidők betartását jószereivel bírói úton sem lehetséges kikényszeríteni. Mivel nem egyedi esetről van csak szó, mindez alkotmányjogi jelentőségű kérdést is felvet. Hiszen ha a régi Pp. 337. § (2) bekezdése, illetve az ehhez párhuzamosítható Kb. 83. § -a alapján a bíróságok továbbra és általánosan nem folytatnak le eljárást a tekintetben, hogy a kereseti kérelem orvoslásra került-e, nem csupán a bírósági önkény, hanem határozottan a hatósági önkény előtt nyílik az orvosolhatatlan lehetőség.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

– **Alaptörvény XXVIII. cikk (1)** bekezdése legelső fordulataiban garantált, törvényes bíróhoz való alapjog, miszerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy... valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított... bíróság... bírálja el.”

– **Alaptörvény XXVIII. cikk (7)** bekezdése, miszerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

– **Alaptörvény XXVIII. cikk (1)** bekezdése második fordulataiban garantált tisztességes eljáráshoz való jog, miszerint: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy... valamely perben a jogait és kötelezettségeit... bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson... bírálja el.” A tisztességes eljárás fogalmán belül a bírói döntések indokolásához való alapjog, amely a tisztelt Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint a tisztességes eljárás elhagyhatatlan, kikerülhetetlen ismérve, s garanciája a bírói önkény megakadályozásának.

– **Alaptörvény XXVIII. cikk (1)** bekezdése utolsó fordulataiban garantált ésszerű időben történő befejezéshez való jog, miszerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy... valamely perben a jogait és kötelezettségeit... bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

• Általános indokolás: az Alaptörvény, az EJEE⁴ és a Charta⁵

A tisztelt Alkotmánybíróság lényegében általános érvennyel fogalmazta meg: „egyes alapjogok esetében az Alkotmány ugyanúgy fogalmazza meg az alapjog lényegi tartalmát, mint valamely nemzetközi szerződés (például a Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmánya és az Emberi Jogok Európai Egyezménye). Ezekben az esetekben az Alkotmánybíróság által nyújtott alapjogvédelem szintje semmiképpen sem lehet alacsonyabb, mint a nemzetközi (jellemzően a strasbourgi Emberi Jogok Bírósága által kibontott) jogvédelem szintje. A pacta sunt servanda elvéből [Alkotmány 7. § (1) bekezdés, Alaptörvény Q) cikk (2)–(3) bekezdés] következően tehát az Alkotmánybíróságnak akkor is követnie kell a strasbourgi joggyakorlatot, az abban meghatározott alapjogvédelmi szintet, ha saját megelőző precedens-

4 EJEE = Emberi Jogok Európai Egyezménye. Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény [1993. évi XXXI. törvény]

5 Charta = Az Európai Unió alapjogi Chartája (2012/C 326/02) [2. számú melléklet a 2007. évi CLXVIII. törvényhez]

határozataiból ez kényszerűen nem következne”. [61/2011. (VII. 13.) ABH, lásd még pl. ABH 2011, 290, 321.; 166/2011. (XII. 20.) ABH, ABH 2011, 545.; 43/2012. (XII. 20.) ABH; vö. ehhez Dr. Kiss László alkotmánybíró 3024/2016. (II. 23.) AB határozathoz fűzött párhuzamos indokolását]. Ennek okán az EJEE által biztosított alapjogok megsértése az Alaptörvény megsértése is, s mivel a Charta szintén az EJEE által garantált alapjogokra hivatkozik (annál csak magasabb szintű lehet a védelem), megsérti a Chartát is.

A tisztelt Alkotmánybíróság nyilvánvalóan nem a Charta, hanem a magyar Alaptörvény öre, ugyanakkor a Chartának való megfelelés alapjogi szempontból feltétlenül vizsgálendő kérdés, s nemcsak a pacta sunt servanda elve okán, hanem mert a jelen ügy önmagában is a Charta hatálya alá tartozik. Ugyanis az eljárások tárgya EMVA-alapból, azaz ESB-alapból támogatott projekt volt, következően a hatósági eljárásoktól kezdődően a bírósági eljárásokon át egészen a tisztelt Alkotmánybíróság előtti eljárásig az ügy az Unió joga alá, alapjogi kérdésekben – figyelemmel a Bizottság 2016/C 269/01⁶ számú közleményére és a COM/2014/0158⁷ számú közleményére is – a Charta hatálya alá tartozik.

Ezen túlmenően: mind az EJEE, mind a Charta hazai törvényben kihirdetett jogszabály, következésképp a megsértésük a hazai jog megsértése is. Bár a tisztelt Alkotmánybíróság nem törvényességi vizsgálatot végez, s a jogsértés önmagában nem feltétlenül okoz alapjogsértést. De csak akkor, ha a jogállamiság megvalósulásához, a jogállamiság elvéhez valóban nem fűződik jog, konkrétan alapjog. A tisztességes eljáráshoz való jog, a törvényes bíróhoz való jog, az eljárás ésszerű időben való befejezéséhez való jog, a döntések indokolásához, a tényállás megállapításához való jog mint az önkény elleni védelem a legszűkebben véve is a jogállamisághoz való jogra mutat, hiszen jogállam nélkül mindezen alapjogok nem is léteznének. Az EJEE és a Charta pedig nyilvánvalóan éppen az alapjogokról szól, következően a megsértésük a törvényességi kérdés mellett alapjogi kérdés is, a jogállamiság alapelveinek megsértése mellett az alapjogok megsértése is. A jogállamiság alapelveinek és az alapjogok érvényre juttatásának összefüggését, az EJEE és a Charta jogállamiság elvével való megalapozását – egyebek mellett – a Bizottság is kifejtette a COM/2014/0158 számú közleményében. E körben konkrétan utalva a Charta 47. cikkére, amely a Charta 51. cikke alapján kötelező a tagállamokra is, amennyiben az Unió jogát hajtják végre. A Bizottság a 2016/C 269/01 számú közleményében félreérthetlenné tette: „Az esb-alapok területén a tagállamok az esb-alapok intervenciók stratégiájának megállapítása és a programozási dokumentumok elkészítése (1), az irányítási, monitoring- és kontrollrendszer felállítása (2), valamint a programok végrehajtása (3) során hajtják végre uniós jogot a fenti 1-3. pontban említett rendeletek alapján. Ennek megfelelően a következő fázisokban a tagállamoknak biztosítaniuk kell a Chartának való megfelelést. [...] Ebben az összefüggésben a legfontosabb rendelkezések közé a Charta 7., 8., 41. és 47. cikke tartozik.” Továbbá: „a tagállamoknak rendelkezniük kell egy olyan rendszerrel, amely alkalmas a panaszok kezelésére, beleértve az Alapjogi Charta állítólagos megsértésére vonatkozó panaszokat is”. Mi a bírósági eljárás során, gyakorlatilag az első pillanattól kezdve rendszeresen hivatkoztunk a Charta 41. és 47. cikkére. A jelen eljárás tárgyát képező perben, a per első megszüntetésekor, a 2017. január 20-án a Zalaegerszegi Törvényszékhez

6 2016/C 269/01 = A Bizottság közleménye. Iránymutatás az európai strukturális és beruházási alapoknak („esb-alapok”) az Európai Unió Alapjogi Chartája szellemében történő végrehajtásának biztosításáról [2016/C 269/01].

7 COM/2014/0158 = A Bizottság közleménye az európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jogállamiság megerősítésére irányuló új uniós keret [COM/2014/0158 final]

beterjesztett fellebbezésünkben ismételten kértük, hogy a törvényszék védje meg az alapjogainkat, mert azok folyamatosan megsértésre kerültek. Mivel kitűnt, hogy mindhiába panaszolkodunk, mert sem az elsőfokú bíróságot, sem a törvényszéket nem érdeklik az alapjogok, különösen nem az Alaptörvényben és a Chartában biztosított alapjogok, a fellebbezési eljárásban kérelmeztük, hogyha a törvényszék mint végső bírósági fórum bizonytalan az uniós jog – így a Charta – alkalmazhatóságával, illetve értelmezésével kapcsolatban, szíveskedjék a kérdéskört előzetes döntéshozatal céljából az EuB-hoz utalni. A Zalaegerszegi Törvényszék a jogorvoslattal nem támadható, 1.Kpf.20.135/2017/4. számú végzésében a kérelmünket elutasította. Az alapjogsértések pedig nemcsak, hogy tovább folytak, hanem határozottan megerősödtek, s végső soron a **Charta 47.** cikkének megsértése odáig fajult, hogy még az abban biztosított törvényes bíróhoz való jogot is negligálták.

●► Alaptörvény XXVIII. cikk (1) – a törvényes bíróhoz való alapjog megsértése

A támadott végzés megsérti az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1)** bekezdése legelső fordulataiban garantált alapjogot, miszerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy... valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított ... bíróság ... bírálja el.” Ezen alapjog a **Bszi.⁸ 8. § (1)** bekezdésében is megfogalmazásra került: „Senki sem vonható el törvényes bírójától.”

A támadott végzés a 3.K.27.264/217/2. számú elsőfokú végzést bírálta el, amely végzés határozottan megjelölte a jogorvoslati lehetőséget szó szerint a következőképp: „A végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, amelyet... a Zalaegerszegi Törvényszékhez címzetten lehet benyújtani.” A fellebbezést határidőben, 2017. december 28-án terjesztettük elő, pontosan a bírósági utasításnak megfelelően, a Zalaegerszegi Törvényszékhez címzetten.

A **Kb.⁹ 157. § (1)** bekezdése alapján „Ezt a törvényt a 2018. január 1. napján vagy azt követően előterjesztett keresetlevél alapján indult eljárásokban kell alkalmazni.” A **Kb. 157. § (2)** bekezdése alapján „A közigazgatási ügyekben a közigazgatási és munkaügyi bíróság által meghozott határozattal szemben 2018. január 1. napján vagy azt követően előterjesztett fellebbezést az e törvény szerint illetékes törvényszék, mint másodfokú bíróság bírálja el.” A Kb. alapján tehát az illetékes törvényszék a Fővárosi Törvényszék, azonban csak és kizárólag a 2018. január 1. napjától kezdődően előterjesztett fellebbezések kapcsán. Mivel mi a keresetlevelünket 2016. június 27-én nyújtottuk be, a fellebbezésünket pedig 2018. január 1. napja előtt terjesztettük elő, az ügyünkre, ideértve a fellebbezésünk elbírálását is, a Kb. nyilvánvalóan nem vonatkozik.

Az ügyünkre irányadó **régi Pp. 10. § (2) a)** pontja alapján: „Másodfokon ítéleznek: a járásbírósághoz és a közigazgatási és munkaügyi bírósághoz tartozó ügyekben a törvényszék.” A **Bszi. 21. § (1)** bekezdése alapján: „A törvényszék... másodfokon elbírálja a járásbíróságok, valamint a közigazgatási és munkaügyi bíróságok határozatai ellen bejelentett fellebbezéseket.” A **Bszi.¹⁰ 1. számú melléklete** alapján az elsőfokú bíróságként eljáró Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a Zalaegerszegi Törvényszék illetékességi területéhez tartozik. Következően a fellebbezés elbírálására a törvény által

8 **Bszi.** = A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény

9 **Kb.** = A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény

10 **Bszi.** = A bíróságok elnevezéséről, székhelyéről és illetékességi területének meghatározásáról szóló 2010. évi CLXXXIV. törvény

felállított bíró a Zalaegerszegi Törvényszék, ahogy azt egyébként maga a fellebbezéssel támadott elsőfokú végzés is meghatározta.

A tisztelt Alkotmánybíróság kifejtette: „Annak megítélésekor, hogy a konkrét ügyben ki tekinthető törvényes bírónak, ugyanilyen súllyal jönnek számításba – többek között – az eljárási törvénynek a hatáskörre, illetékességre, a jogorvoslati rendre és a tisztességes eljárás követelményének biztosítására vonatkozó további rendelkezései. Az pedig éppen a törvény előtti egyenlőség érvényesülését szolgálja, hogy az említett jogszabályok mindenki számára olyan bíró közreműködését garantálják, akitől az ügy tárgyilagosa megítélése nyilvánvalóan elvárható” [36/2013. (XII. 5.) AB határozat; 993/B/2008. ABH; ABH 2009, 2352, 2354–2355.]. Következően nyilvánvaló, hogy a törvényes bíró személye az eljárási törvény alapján kell, hogy megállapításra kerüljön; az eljárási törvény alapján pedig a Zalaegerszegi Bíróság volt a törvényes bíró, következően a törvényes bírótól való megfosztás ténye nyilvánvalóan megvalósult. Az alapjogsértést mégsem csupán ez a tény okozta. A jelen esetben nem az a számunkra hátrányos, hogy a Fővárosi Törvényszéktől nem volt elvárható az ügy tárgyilagosa megítélése (a döntésből olybá tűnik, hogy éppen ellenkezőleg), hanem az, hogy a Fővárosi törvényszék nem volt tájékozott az ügyben.

Itt tehát nem pusztán a közigazgatási bíróságok által rendre kigúnyolt „elméleti jogkérdés”-ről és „jogkövető attitűd”-ről van szó – bár már önmagában a jogkövető attitűd bíróságok általi megkérdőjelezése is súlyos alkotmányjogi aggályokat vet fel –, hanem arról, hogy a törvényes bírótól való elvonás az ügyünket rendkívül hátrányosan érintette. A fellebbezésünk benyújtásáig a mi egyetlen keresetlevelünkben a Miniszterelnökséget vezető miniszter mint perbeli alperes és az eljáró közigazgatási bíróság perhalmozásokkal tarkított négy különféle elsőfokú bírósági eljárást, kilenc elsőfokú ügyszámot (nem ügyiratszámot!), négy másodfokú (törvényszéki) peres ügyszámot és kettő általános ügyszámot generált. A hasonló jogalapon, párhuzamosan folyó, tárgyát tekintve a másik projektünkkel kapcsolatos egyetlen ügyünkkel ugyanez cselekedték, ilyesformán ugyanazon elsőfokú bíró előtt közel 30 ügyszámunk (nem ügyiratszámunk!) keletkezett. Az eredetileg egyetlen ügyünk kívülálló számára átláthatatlan ügydzsungellé vált, s mi ezt mindhiába kifogásoltuk mind az elsőfoknál, mind a törvényszéknél, szinte folyamatosan kérve az alapjogaink védelmét. Mivel a fellebbezésünk előterjesztéséig már számtalan beadványunkban részleteztük a problémakört, s addigra már az iratanyag mennyisége már több ezer oldalban volt mérhető, a fellebbezésünkben kifejezetten kértük, hogy a másodfok vegye figyelembe az előző beadványainkat, a permegszüntetéssel kapcsolatban többször, részletesen kifejtett álláspontunkat, az EuB előtti előzetes döntéshozatal iránti kérelmünkben foglaltakat, az alapjogaink védelmére vonatkozó, kvázi rendszeressé vált kérelmeinket stb., hiszen mindezek a Zalaegerszegi Törvényszék előtt szükségképpen jól ismertek voltak. Ennek okán pusztán magából a fellebbezésünkben és a fellebbezésben támadott 3.K.27.264/217/2. számú elsőfokú végzésből egy kívülálló – aki szükségképpen nem ismeri az előzményeket, nem olvasta a több ezer oldalt kitevő, egészen más ügyszámokon regisztrált iratanyagot, sőt a számos ügyszámról tudomása sincs – nem tud megfelelően tájékozódni az ügygel kapcsolatosan. Ami azt jelenti, hogy a törvény ellenére másodfokú bíróságként eljáró **Fővárosi Törvényszék nem volt tájékozott az ügyben**, ami egyébként a támadott jogerős végzésből ki is tűnik. Mindez azt eredményezte, hogy a Fővárosi Törvényszék a jogi probléma, köztük alkotmányjogi, alapjogi probléma nem értésével, indokolási kötelezettségének elmulasztásával hozta meg a döntését, kvázi vaktában. Mindez elkerülhető lett volna, ha a törvényes bírótól nem fosztanak meg bennünket, s a fellebbezést a törvénynek megfelelően a Zalaegerszegi Törvényszék bírálja el.

A Zalaegerszegi Törvényszéktől mint törvény által felállított, törvényes bírótól való elvonás a hátrányunkra megsérti a törvényes bíróhoz való alapjogunkat, az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1)** bekezdésének megsértésén túlmenően megsérti az **EJEE 6. cikk 1. pontjába** foglaltakat,

●▶ Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése – a hatékony jogorvoslathoz való jog megsértése

jogának a bíróság bírálja el.

Alperes Miniszterelnökséget vezető miniszter a 3. K.27.283/2016/1. számú, 2016. október 27-én érkeztetett, „ellenkérelem” elnevezésű nyilatkozatában kérte a JHÁT-JF/1132/4 (2016) számú határozat tárgyú per megszüntetését a **régi Pp. 337. § (2)** bekezdése alapján, szó szerint ezen indokolással: „A Pp. 337. §-a kimondja, hogy a pert meg kell szüntetni, ha a bírósági felülvizsgálattal érintett döntés helyett új határozatot hoz a közigazgatási ügyben eljáró hatóság, amely teljes egészében eleget tesz a döntés felülvizsgálatára benyújtott kérelemnek. Mivel a JHÁT-JF/1132/5 (2016) iktatószámú határozat és a JHÁT-JF/1132/6 (2016) iktatószámú végzés eleget tesz a keresetnek, a per megszüntetésének helye van.”

Alperes által hívott jogszabály valóban ezt tartalmazza: „Ha... a határozatnak hivatalból vagy kérelemre történt visszavonása vagy módosítása folytán hozott új közigazgatási határozat a kereseti kérelemben foglaltaknak eleget tesz, a bíróság a pert megszünteti, és a közigazgatási szervet a perköltség megfizetésére kötelezi.” A **régi Pp. 338. § (8) a)** pontja kimondja: „Nem lehet a pert tárgyaláson kívül elbírálni:... a 337. §-ban foglaltak alkalmazása esetén”. A bíróság ezen törvényi előírás ellenére sem tűzött ki tárgyalást, nem alkalmazása esetén”. A bíróság ezen törvényi előírás ellenére sem tűzött ki tárgyalást, nem hívott fel bennünket arra, hogy nyilatkozzunk: álláspontunk szerint alperes teljesítette-e a kereseti kérelmeinket. Mi 2016. november 25-én ennek ellenére „előkészítő irat” elnevezésű nyilatkozatot terjesztettünk a bíróság elé, amelyben kifejtettük, hogy alperes JHÁT-JF/1132/5 (2016) számú új határozata és a JHÁT-JF/1132/6 (2016) számú végzése nem teljesítette a kereseti kérelmeinket. Eljárásjogi szempontból azért nem, mert a kérelmünk arra vonatkozott, hogy a bíróság alperes jogerős határozatát helyezze hatályon kívül, alperest utasítsa új eljárásra, mivel az ügy elsőfokú hatóság elé való visszahelyezése még inkább elhúzná az ügyet, s mivel a tényállás általunk sem vitatottan feltárt, azaz alperesnek nem ténykérdésben, hanem jogkérdésben kell döntenie. Alperes azonban az új döntéseiben megsemmisítette a 1751819817 számú elsőfokú határozatot, s az elsőfokú hatóságot új eljárásra utasította. A kereset érdemi részét tekintve azért nem, mert alperes a JHÁT-JF/1132/4 (2016) számú határozat elleni kereseti kérelmeink közül csupán egyetlen egyet (a kamatra vonatkozó kevésbé lényegeset) teljesített, míg az összes többi kereseti kérelmünk kapcsán a JHÁT-JF/1132/6 (2016) számú végzésében határozottan arra utasította az elsőfokú hatóságot, hogy a visszavont jogerős határozatával azonos tartalmú új elsőfokú döntést hozzon, ami nyilvánvalóan – az okiratból is kitűnően – azt jelenti, hogy alperes elutasította a kereseti kérelmeinket. Alperesnek azonban – még ha maga a Miniszterelnökséget vezető miniszter is – nincs jogosítványa arra, hogy az ellene benyújtott kereseti kérelmeket ő maga utasítsa el, mivelhogy a bírálat joga a bíróságot illeti meg, nem pedig alperest. Alperes ezzel elvonni szándékozott bennünket a törvényes bíránktól, s a közigazgatási eljárást végtelen pályára szándékozta állítani. E körben külön figyelemmel arra is, hogy már maga a perre okot adó hatósági döntés is egy jogerős döntés visszavonása okán keletkezett – tehát már a második jogerős határozatot visszavonó határozatról van szó. Kértük a bíróságot, hogy mivel a per érdemi tárgyalása a JHÁT-JF/1132/4 (2016) számú határozat visszavonása okán nem lehetséges, hiszen nem létező határozatot nem lehetséges felülvizsgálni, kötelezze alperest az

ellenkérelme szerinti és a **régi Pp. 337. § (2)** bekezdése szerinti új határozat bíróság előtti bemutatására. Azaz arra, hogy a kereseti kérelemnek mindenben megfelelő új határozatot hozzon, s a bíróság csak ezt követően szüntesse meg a pert. Hivatkoztunk az alapjogaink sérelmére, konkrétan az **Alaptörvényre** és a **Chartára** is: „Ha ilyesmi lehetséges, akkor teljesen fölösleges a közigazgatási bíróság, hiszen ily módon alperes lehet a bírāja saját magának. Holott a hatalmi ágak szétválasztása éppen azt jelentené, hogy a végrehajtó hatalom nem azonos a bírói hatalommal, s a bírói hatalomnak jogában áll ítélni a végrehajtó hatalom fölött, a végrehajtó hatalomnak a bíró egyáltalán nincs alárendelve. [Charta 47. cikk; Alaptv. R) cikk (1)-(2); Alaptv. XXVIII. cikk (1) és (7); Alaptv. 25. cikk (1) és (2) b); Alaptv. 26. cikk (1); Bszi. 2. § (1); Bszi. (3); Bszi. 8. § (1)].” Az alkotmányjogi panaszunk kapcsán mindezek azért relevánsak, mert a bíróság továbbra sem tartott tárgyalást, nem vizsgálta, hogy alperes valóban teljesítette-e a kereseti kérelmeinket, különösen a per lényegét adó érdemi kérelmeinket. A bíróság a tényállás feltárása helyett a 3. K.27.283/2016/5. számú végzésében nyomban megszüntette a pert az alperes által kért jogcímre, a **régi Pp. 337. § (2)** bekezdésére hivatkozva anélkül, hogy legalább megsejmelte volna a kereseti kérelmeket és a permegszüntetés ténybeli alapját képező visszavonó új döntéseket. Azaz bizonyítási eljárás nélkül, a felperesi tiltakozás ellenére elfogadta alperes valótlan tartalmú állításait.

A **régi Pp. 337. § (2)** bekezdésének célja egyértelműen az, hogy a jogvita végleg lezáruljék, nem pedig az, hogy újabb eljárásöszön, újabb perek keletkezzenek. Ebből is következően a per ezen jogalapon való megszüntetése okán ugyanezen tárgyban, ugyanezen felek között újabb per kizárt. Mi mégis rákényszerültünk, hogy alperes per alatt hozott új döntései ellen is keresettel éljünk, viszont mind az újabb keresetlevélben, mind az alapperben, s mind az elsőfokú bíróság előtt, mind a törvényszék előtt számos alkalommal tiltakoztunk a **perhalmozásra kényszerítés** ellen. Hiszen nyilvánvalón perhalmozás, ha a peres felek személye azonos, s mindkét perben az alperes által hozott JHÁT-JF/1132/5 (2016) számú határozat és az azt kísérő JHÁT-JF/1132/6 (2016) számú végzés **Pp. 337. § (2)** bekezdésének való megfelelése a per ténykérdése és jogkérdése, s mindkét per egyszerre, párhuzamosan folyik, ráadásul nemcsak ugyanazon bíróságon, hanem személyében is ugyanazon bíró előtt.

A fellebbezésünk során eljáró Zalaegerszegi Törvényszék nyilvánvalóan érzékelte, hogy ez így valóban nincs jól, ezért megváltoztatta a permegszüntetés jogalapját. Az 1. Kpf.20.135/2017/5. szám alatti jogerős végzésében az elsőfokú döntést hatályon kívül helyezte, utasítva az elsőfokú bíróságot, hogy a **régi Pp. 130. § (1) c)** pontja alapján idézés kibocsátása nélkül utasítsa el a keresetet, mivelhogy a pert más hatóság eljárásának kell megelőznie. Addig is függessze fel az alappert a visszavonó döntések elleni per jogerős befejezéséig. Csak hát ezt képtelenség lett volna végrehajtani, mivel a perfüggesztés már régen beállt. Ennek okán az elsőfokú bíróság előbb felfüggesztette a pert, hogy bevárja a visszavonó döntések elleni perben majd saját maga által hozandó ítéletet.

Az elsőfokú bíróság a visszavonó döntések elleni kereseti kérelmeinkből kivette a JHÁT-JF/1132/6 (2016) számú végzés ellen felhozott érveinket, s a tiltakozásunk ellenére peren kívüli eljárásra szignálta. Ezzel újabb kettő bírósági eljárás keletkezett azzal, hogy a peren kívüli eljárás további sorsáról a mai napig nincs információnk. Az eljárás vélhető lefolytatásáról a másik projektünkkel kapcsolatban szereztünk némi tapasztalatot: ott a tiltakozásunk ellenére lefolytatott peren kívüli eljárásban vesztesek lettünk, s az illetékmentességünk ellenére még illetékfizetésre is kötelezett a bíróság bennünket. Tehát volt egy olyan eljárás, amelyet nem kezdeményeztünk, amelynek még a léte ellen is tiltakoztunk – s mégis elveszítettük mint eljárást kezdeményező fél. E körben igen lényeges, hogy hatósági végzés ellen nyilvánvalóan nincs lehetőség kereset benyújtására, s ezt maga a Miniszterelnökséget vezető miniszter alperes is hangsúlyozta a JHÁT-JF/1132/6 (2016)

számú végzésében. Alperes a **Ket.¹¹ 103. § (7)** bekezdésének sérelmével bontotta ketté – határozattá és végzéssé – a döntését. A **Ket. 103. § (7)** bekezdése alapján ugyanis: „A visszavonó, illetve módosító döntés ellen ugyanolyan jogorvoslatnak van helye, mint amilyen a visszavont, illetve a módosított döntés ellen volt.” Mivel a visszavont JHÁT-JF/1132/4 (2016) számú határozat ellen bírósági felülvizsgálat lehetséges mint jogorvoslat, nyilvánvalóan a visszavonó döntés ellen is ugyanilyen szintű jogorvosaltot kell biztosítani, akár a **Ket. 73. § (3)** bekezdése alkalmazásával, azaz a határozat és a végzés egybefoglalásával. Különösen, ha a visszavont határozat ellen már bírósági eljárás van folyamatban, s ennek okán maga a visszavonás is már csak a Pp. hatálya alatt, azaz kizárólag a régi Pp. 337. § (2) bekezdése alapján történhet.

Természetesen elvesztettük a visszavonó döntések elleni pert is, hiszen abból a bíróság kivette a visszavonás abszolút lényegét – azaz az elsőfokú hatóságot a visszavont határozat szerinti új határozat meghozatalára utasító JHÁT-JF/1132/6 (2016) számú végzést, s a bíróság már nem a Pp. 337. § (2) bekezdésére hivatkozott, hanem alperes általában – a Ket. és az MVH tv. alapján – meglévő visszavonási jogára. Hiába volt bármilyen érvelésünk, a személyében azonos bíró nem fogadta el a Pp. 337. § (2) bekezdésére való hivatkozásunkat, mivel álláspontja szerint az nem tárgya ennek a pernek, az általa vezetett párhuzamosan folyó per pedig nem tartozik ide. A 3.K.27.154/2017/4. számú elsőfokú jogerős ítélettel szemben a Kúria előtt felülvizsgálatot kezdeményeztünk pártfogó ügyvéd kirendelését kérve. E körben előadtuk, hogy anyagilag teljesen tönkrementünk, hogy bevételszerzése nincs lehetőségünk, mert a turistaidényben történő rendőrségi házkutatások miatt elestünk az ügyfelektől. A Kúria tájékoztatott a pártfogó ügyvéd kérelmezésének módjáról, csak arról nem, hogy mi mint jogi személy egyáltalán nem is kérhetünk pártfogó ügyvédet. Az e tárgyú panaszos beadványunkban foglaltakat a Kúria elismerte, ugyanakkor a Kfv.IV.35.087/2018/4. számú végzésében a jogi képviselő hiánya okából a felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasította. Bár a kúriai jogorvoslat nem rendes jogorvoslat, s ezért a tisztelt Alkotmánybíróság előtt nem hivatkozhatunk a hatékony jogorvoslat hiányára, viszont a **Charta 47. cikkének** bevezető mondatát – amely az EuB esetjoga szerint (is) a tagállamokra is vonatkozik –, valamint az **EJEE 13. cikkét** sérti azon hazai jogszabályi környezet, amely nem teszi lehetővé jogi személy számára a segítségnyújtást, s ezzel megakadályozza a jogi személy hatékony jogorvoslatához való jogát. Különösen, hogy a szóban forgó ügy ESB-alapokkal kapcsolatos ügy, minek okán valójában nem a hazai jog, hanem az uniós jog a releváns. Az **Unió jogát** pedig nem lehetséges még a hazai jogszabályokra hivatkozva sem negligálni, a tagállami bíró – így a kúriai bíró is – köteles az Unió joga alapján eljárni, s az azzal netán ellentétes tagállami jogot figyelmen kívül hagyni. Ennek okán előzőleg kértük a Kúriát az EuB előtti előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére, mely kérelmünket a Kúria ugyanezen végzésében elutasította. A Kúria végzését 2018. június 11-én kézbesítették a számunkra, tehát a végzés elleni alkotmányjogi panasz benyújtására nyitva álló 60 napos határidő a jelen panaszunk benyújtásával megtartásra került. Következően a tisztelt Alkotmánybíróságnak elvileg lehetősége van a kúriai végzés alkotmányossági szempontú vizsgálatára is. Amennyiben a tisztelt Alkotmánybíróság erre nem látna lehetőséget, kérjük szíveskedjék 2.Kpkf.670.094/2018/3. számú, permegszüntető jogerős végzés elleni alkotmányjogi panaszunk érvelését alátámasztó tényként kezelni, hiszen a visszavonó határozat okán keletkezett – fölösleges, törvénysértően perhalmozó – per lezárását jelenti, s éppen ezen lezárt per képezi a támadott határozatot megelőző, 3.K.27.264/2017/2. számú elsőfokú végzés hivatkozási alapját.

11 **Ket.** = A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény

Az elsőfokú bíróság ugyanis a 3.K.27.154/2017. számú per befejezését követően, a Kúria előtti eljárás megindítását sem várva, a 3.K.27.264/2017/2. számú elsőfokú végzésében ismét megszüntette a pert. Most már nem a régi Pp. 337. § (2) bekezdése alapján, hanem a Zalaegerszegi Törvényszék 1.Kpf.20.135/2017/5. számú jogerős végzését részben követve, a **régi Pp. 130. § (1) c)** pontjának figyelembevételével a **régi Pp. 157. §-a** alapján. Az ellene benyújtott fellebbezésünket azonban már nem a Zalaegerszegi Törvényszék, hanem a Fővárosi Törvényszék bírálta el a 2.Kpkf.670.094/2018/3. számú végzésében, amely végzés a jelen alkotmányjogi panaszban támadott végzés.

A támadott 2.Kpkf.670.094/2018/3. számú végzés a rendelkező részt tekintve az elsőfokú 3.K.27.264/2017/2. számú végzést helyben hagyta, ugyanakkor viszont megváltoztatta annak indokolását, s ismét a régi Pp. 337. § (2) bekezdése alapján szüntette meg a pert. E körben leírva a következőket. „Elkerülte azonban az elsőfokú bíróság figyelmét, hogy a helybenhagyó határozat visszavonására tekintettel, valamint az elsőfokú határozat megsemmisítése okán lényegében felülvizsgálható határozat nem volt. Ilyen esetekben is irányadó a Pp. 337. §-ának (2) bekezdése, miszerint a keresettel támadott határozatnak hivatalból vagy kérelemre történt visszavonása vagy módosítása folytán hozott új közigazgatási határozat esetén – amennyiben az a kereseti kérelemben foglaltaknak eleget tesz – a bíróság a pert megszünteti és a közigazgatási szervet a perköltség megfizetésére kötelezi. Ezért a per megszüntetésének nem a Pp. 157. §-ának a) pontja alapján, hanem a Pp. 337. §-ának (2) bekezdésében foglaltak alapján volt jogszerűen helye.” Ezzel a kör bezárult. S mivel sem az elsőfok, sem az előzőekben másodfokként eljáró Zalaegerszegi Törvényszék, sem a Kúria, sem a támadott végzést meghozó Fővárosi Törvényszék nem vizsgálta, hogy a Miniszterelnökséget vezető miniszter mint alperesi hatóság egyáltalán teljesítette-e a kereseti kérelmeket, különösen az érdemi kérelmeket, a per oly módon szűnt meg, hogy alperesi hatóság a JHÁT-JF/1132/6 (2016) számú végzésében – egyetlen, a kamatszámításra vonatkozó pont kivételével – kvázi szó szerint megismételte a visszavont, s az alapperben általunk támadni kívánt JHÁT-JF/1132/4 (2016) számú határozatában foglaltakat, az elsőfokú hatóságot nemcsak kifejezetten, hanem hangsúlyozottan, nyomatékosan utasította arra, hogy a visszavont határozatának – egy pont kivételével – mindenben megfelelő új elsőfokú határozatot hozzon. Ezzel véglegesnek tűnően megvalósult, hogy a Miniszterelnökséget vezető miniszter, azaz a perbeli alperes utasította el a kereseti kérelmeinket. Az eljáró bíróságok pedig ehhez asszisztáltak.

Amennyiben a kereseti kérelmeket nem a bíróság, hanem a keresetet benyújtó felperes perbeli ellenfele, az alperes utasítja el, nyilvánvalóan nem beszélhetünk hatékony jogorvoslatról. Ezzel súlyosan sérült az **Alaptörvény XXVIII. cikk (7)** bekezdése, az **EJEE 13. cikke**, s mivel a szóban forgó ügy ESB-alapokkal kapcsolatos ügy, a legsúlyosabb alapjogsértés, s egyben az Unió jogának megsértése a **Charta 47. cikke** első mondatának megsértése.

●▶ Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése – a bírói döntések indokolásához mint a tisztességes eljáráshoz tartozó alapjog megsértése

Az előzőekben kifejtettek szükségképpen részletesen érintették a bírói döntés indokolásához való alapjog megsértését. Most csak visszautalunk arra, hogy az eljáró bíróságok egyike sem vizsgálta, hogy az alperesi visszavonó döntések megfelelnek-e a kereseti kérelmeknek, s ezt a súlyos mulasztást a támadott végzést hozó Fővárosi Törvényszék sem pótolta. Ennek következményeként egyáltalán nem indokolta a döntését. Leírta ugyan, hogy „amennyiben az a kereseti kérelemben foglaltaknak eleget tesz” a visszavonó közigazgatási határozat, a per megszüntetésre kerül. Nyilvánvalóan e körben ugyanaz az álláspontja, mint nekünk:

nevezetesen: „amennyiben”. És éppen ez az „amennyiben” az, amit a bíróságok kötelesek vizsgálni. Mivel nem került vizsgálatra, a végzésből mint okiratból is kitűnően nem történt meg az „amennyiben” indokolása. Az indokolási kötelezettség egyben alkotmányos alapjog, az indokolás elmaradása az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1)** bekezdésének sérelmét, az **EJEE 6. cikkének** és a **Charta 47. cikkének** megsértését jelenti.

•► Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése – az ésszerű határidőn belüli elbíráláshoz való alapjog megsértése

Az alapügyünk a kifizetési kérelmünk 2014 decemberében történő benyújtásával indult, az annak mindenben helytadó 1703 608164 számú jogerős határozat 2015 decemberében a 1751819817 számú határozattal visszavonásra került. Az ellene benyújtott fellebbezést a Miniszterelnökséget vezető miniszter csak 2016 májusában adta postára a számunkra az elsőfokú hatóság útján, a jogerős határozata elleni keresetünket a rá irányadó határidőt messze túllépve, majdnem a benyújtást követő öt hónapra továbbította a bírósághoz. Majd nyomban visszavonta a perbe vitt határozatát, s az elsőfokú hatóságot új eljárásra, a visszavont határozatában foglaltaknak egy pont kivételével mindenben megfelelő új határozat meghozatalára utasította. Az elsőfokú bíróság előtt a kettészakított per másik perében azt a valótlan állítást tette, hogy az elsőfok az új eljárást már el is kezdte. Az elsőfok nem kezdett el semmiféle eljárást, annak belátható időn belüli elkezdésére esély sincs. Alperesi hatóság rendre, általánosan, kifejezetten, hónapokkal, sőt akár évekkel túllépi a rá irányadó határidőket, holott pl. az alapvető jogok biztosa már számos alkalommal figyelmeztette konkrétan a Miniszterelnökséget vezető minisztert is az ésszerű időben történő döntéshozatalhoz való alapjog tiszteletben tartására [vö. pl. **AJB-1295/2016**]. Azonban a támogatási ügyekben érintett hatóság, különösen a vidékfejlesztési támogatásokat irányító hatóság nemcsak a határidőket lépi túl nagyon jelentősen, hanem az újabb időkben, kb. 2016 januárjától kezdődően az eljárásokat még csak el sem kezdi. Utalunk pl. a testvéregyesületünk esetére: a testvéregyesületünk 2017. szeptember 04. napján jogerősen pert nyert a Miniszterelnökséget vezető miniszter alperes ellen, a bíróság kötelezte alperes elsőfokú hatóságát új eljárás lefolytatására. Most, 2018. július közepe van, s az eljárásnak semmiféle látható jele nincs, holott a testvéregyesületünk kifejezetten felhívta a hatóságot arra, hogy teljesítse a jogerős bírói döntésben foglaltakat. Sajnos eredménytelenül, választ sem kapva. E téren a tét 3,6 M Ft, ami igen nagy összeg egy vidéki kis civilszervezetnek. Vagy egy másik köztudomású tény: a Miniszterelnöksége vezető miniszterhez tartozó elsőfok a VP6-6.4.1-16 kódszámú, vidéki mikrovállalkozások létrehozására kiírt pályázatra 2016 októberében benyújtott pályázatokat a jelen pillanatig, azaz 2018 júliusáig még hiánypótlási szinten sem vette elő, holott azok 40 napon belüli elbírálását maga a kormány garantálta. Mintegy városi legenda szinten terjed, hogy a kormány meggondolta magát, s visszavonta a támogatási kiírást, s az Unió pénzét más célra osztotta ki, azonban még a visszavonásról sem kaptak értesítést az érintettek, ilyesformán semmiféle jogorvoslati lehetőségük nincs. Legalábbis Magyarországon. Sajnos közömbös, hogy az ombudsman, a bíróság, vagy akár a tisztelt Alkotmánybíróság, sőt akár az EJEB mire hívja föl a hatóság figyelmét, hiszen a hatóság még a jogerős bírói döntést sem hajtja végre, s a végrehajtás kikényszerítésére sincs esély, mivel akár egy újabb jogerős bírósági határozatot sem fog végrehajtani. Az állampolgár, a szervezet, különösen a vidéki, teljesen tehetetlen. Ennek okán amennyiben nem kerül vizsgálatra, hogy alperes a visszavonó határozatában teljesítette-e a kereseti kérelmeket, s a per anélkül kerül megszüntetésre, hogy alperes köteles legyen igazolni a bíróság előtt, hogy a kereseti kérelmeknek a régi Pp. 337. § (2) bekezdése alapján, a saját ellenkérelmében foglaltaknak megfelelően, mindenben eleget tevő új döntést hozott, az alperesi hatóság elsőfokához visszautalt ügy befejezésére ebben az évtizedben esély sincs. A kifizetési

kérelmünk benyújtásától, 2014 decemberétől már több mint három és fél év eltelt, alperes, illetve elsőfokú hatósága ez alatt az idő alatt már kettőször is visszavonta az éppen aktuális jogerős határozatát, viszont éppen ezért az ügy az érdemi részét tekintve még csak bírósági betekintésig sem jutott. A banki követeléseket nem tudjuk teljesíteni, mert alperesnek az ügy elhúzása következményeként nem kell a belátható időben megfizetnie számunkra a tőlük elvont összegeket. Sajnálatos, hogy ehhez a trükkhöz az eljáró bíróságok mintegy segítséget nyújtottak.

A szóban forgó ügyben tehát a támadott határozat megsemmisítése az ügy ésszerű időben történő befejezéshez való alapjog vonatkozásában egyáltalán nem kontraproduktív, hanem kifejezetten hozzájárulna az ügy ésszerű időben történő befejezéséhez, hiszen kivenné alperesi hatóság kezéből a további ügyelhúzás lehetőségét.

Az ügy ésszerű határidőben való befejezéséhez fűződő alapjog megsértése sérti az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1)** bekezdését, az **EJEE 6. cikkét**, a **Charta 47. cikkét**.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozatom, hogy nem kezdeményeztem a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

b) Nyilatkozom, hogy jogi képviselő nélkül járok el, ennél fogva ügyvédi meghatalmazást nem csatoltam.

c) A csatolt nyilatkozatom szerint a személyes adataink nyilvánosságra hozhatóságához hozzájárulok (3. számú melléklet)

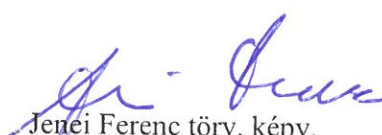
d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)

Csatoltam a támadott végzést másolatban, amelyből kitűnően az eljárás felperese az általam képviselt Magyar Földért Közhasznú Egyesület. Csatoltam az aláírási címpéldányt másolatban, amelyből kitűnően én, Jenei Ferenc, vagyok a felperes civilszervezet törvényes képviselője.

A további okiratok kapcsán kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, **szíveskedjék kioktatni**: szükséges-e csatolnom az összes ügyiratot, illetve mely iratokat kell csatolnom. Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, szíveskedjék az iratanyagot elsősorban az eljáró bíróságoktól, szükség szerint a nyomozóhatóságoktól megkeresés útján bekérni, figyelemmel az iratanyag több ezer oldalban mérhető mennyiségére is.

Kelt: Magyarföld, 2018. július 13.

Tisztelettel:

Jenei Ferenc törv. képvis.
Magyar Földért Közhasznú Egyesület

Magyar Földért
Közhasznú Egyesület
8973 Magyarföld, Bem u. 1.
Adószám: 18146035-1-20

ZALAEGERSZEGI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKÁÜGYI BÍRÓSÁG		1.
Ügyezett: KÉZÍRÓIRATON		
2018 JÚL 17.		
Példány: 1	Felzet:	
Melléklet: 3	Könyök:	
Ügyszám: Íróiraton: K. 27. 264 / 2017 / 6		